

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5905/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Митровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4514/19 од 29.04.2020. године, у седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4514/19 од 29.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4514/19 од 29.04.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 6927/15 од 17.06.2019. године, исправљена решењима истог суда П 6927/15 од 14.08.2020. године и П 6927/15 од 04.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженим утврди да је тужилац власник – ималац права својине на породичној стамбеној згради на кп.бр. .. по листу непокретности број .. КО ..., општина ..., димензија 9x12м, подрума, приземља и првог спрата површине 194 м2 ималац права својине на земљишту под зградом, површине 194 м2 по основу стицања у заједничкој имовини са првотуженом и доприносу у обиму $\frac{1}{2}$ идеалних делова, с тим да су тужени дужни да признају и трпе ово право тужиоца, као и да омогуће укњижбу права својине у наведеном обиму у земљишним и другим јавним књигама, а у супротном ова пресуда да служи као основ за укњижбу. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка исплати износ од 106.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4514/19 од 29.04.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда

потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), а ради потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на допринос и улагање странака у породичну стамбену зграду која је предмет спора, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Правно питање на које се у ревизији указује није у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права, већ је везано за утврђену чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, имајући у виду предмет тражене правне заштите, а уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 21.07.2015. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 10.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић